

## De goedheid van een mens is beperkt en onbetrouwbaar

Veel mensen zijn eerlijk, vriendelijk en ze gedragen zich heel fatsoenlijk. Wat ook hun opvattingen of overtuigingen zijn, we behoren deze mensen te respecteren en zo vriendschappelijk mogelijk sociaal contact met hen te betrachten.

Omgang met dergelijke mensen is aangenaam, en het is goed om elkaar te vinden in het goede. Nochthans zouden we, zonder arrogantie (het beter willen weten of denken dat we beter zijn), voor sommige zaken ons ook moeten kunnen afscheiden. Bijvoorbeeld: Ik vond het goed als mijn kinderen als adolescent met mate alcohol dronken (tenzij ze een auto wilden besturen), terwijl ik dat zelf absoluut niet doe. Ik was goede vriend met werkcollega's, maar ik ben nooit met hen blijven hangen in een café; ik praatte ook niet mee als ze over elkaar begonnen roddelen, ik nam het meestal op voor collega's die zwart gemaakt werden, en ik deed niet mee in stoere mannenpraat over seks, enz ... Het is niet omdat we vrienden van allerlei pluimage hebben, dat we niet overall onszelf zouden kunnen zijn. Ik kan ook mensen met andere opvattingen en overtuigingen respecteren zonder hen te bestrijden, en dat ik daarbij mijn eigen overtuiging aanhang en dus andere overtuigingen afwijst maakt mij niet arrogant maar authentiek. Uiteindelijk verdient iemands **authenticiteit** (zichzelf zijn) en **integriteit** (zichzelf ongeschonden en zuiver houden) altijd respect.

Anderzijds moeten we ook toegeven dat alle goedheid van mensen, ook die van onszelf, zeer beperkt is. We hebben allemaal onze grenzen, en voorbij die grenzen komen heel verkeerde dingen uit ons. Ons stressniveau is beperkt, ons geduld en onze verdraagzaamheid zijn beperkt, onze welgezindheid en onze mogelijkheden tot beleefde en blijde reacties zijn beperkt, soms zeggen we dingen die we beter niet zouden zeggen, soms komen eerder kwaadardige plannen in ons hoofd op, soms zijn onze begeerten sterker dan ons gezond verstand, we worden wel eens moedeloos en zelfs bitter over sommige situaties ... En we merken dat we niet altijd zelf de verantwoordelijkheid opnemen over onze gevoelens en onze reacties. Ook al ligt oorzaak van onze geïrriteerdheid niet bij onszelf, toch zijn we verantwoordelijk voor onze reacties; ook al worden ons problemen aangedaan, het zijn onze problemen en we zijn zelf verantwoordelijk voor de oplossing, enz, enz ...

## De bijbel verbloemt onze ware aard niet

Wie als gelovige de bijbel leest of met God probeert te leven, vindt oplossingen voor zijn beperkingen, en daardoor is het mogelijk om die beperkingen onder ogen te zien. Maar zonder zicht op een oplossing of zonder hoop durven wij de waarheid over onze zwakheden en fouten niet onder ogen zien, we kunnen versterkingen van

hopeloosheid en radeloosheid best missen! We willen daar niets over horen! Het automatische gevolg daarvan is dat het in onze situaties vaak van kwaad naar erger gaat. Als we niet de verantwoordelijkheid opnemen voor onze eigen gedachten en woorden en vooral voor ons eigen gedrag en voor onze eigen situatie, komen we automatisch van de regen in de drup. (Dwz wanneer je denkt te schuilen voor de regen en onder een druipend afdak gaat staan, ben je slechter af dan in de oorspronkelijke situatie.)

Paulus, die vooral werkte aan en schreef over de **redding** van de mensen, en dus de oplossing goed kende geeft ons in zijn brieven niet zo'n mooi beeld over de algemene toestand van de mensen. Hij citeert dingen uit de Schrift (oude testament) waaruit blijkt dat er werkelijk niets deugt aan de mens.

We lezen in **Rom. 3 : 10-12** het volgende mensbeeld:

*zoals geschreven staat:*

*Er is niemand rechtvaardig, ook niet één,*

*er is niemand die verstandig is, er is niemand die God ernstig zoekt.*

*Allen zijn zij afgedwaald, samen zijn zij nutteloos geworden.*

*Er is niemand die goed doet, er is er zelfs niet één.*

Ps.143:2; 14:1-3; Pr.7:20

Als we dit mensbeeld niet meteen afwijzen en misschien onszelf er kunnen in herkennen, wil dat zeggen dat we het begrip **genade** al een beetje hebben leren kennen. Wie dit mensbeeld afwijst, doet dat omdat hij of zij het begrip genade helemaal niet kent. Als je de oplossing niet kent, wil je niet zo negatief over jezelf denken, Meestal is de mens blind voor wie hij werkelijk is.

Jezus sprak over het innerlijke, het hart van de mens als bron van kwaad,

**Mattheüs 15:11, 18-20** HSV

*11 Wat de mond ingaat, verontreinigt de mens niet; maar wat de mond uitkomt, 18-20 de dingen die uit de mond komen, komen voort uit het hart, en die verontreinigen de mens.*

***Want uit het hart komen voort kwaadaardige overwegingen, alle moord, overspel, ontucht, diefstal, valse getuigenissen, lasteringen.***

*Deze dingen zijn het die de mens verontreinigen; maar het eten met ongewassen handen verontreinigt de mens niet.*

**Jeremia 17:9-10** BGT

*Niemand ziet hoe mensen van binnen zijn. Maar ik, de Heer, ken de mensen. Ik weet wat ze denken. Ik weet hoe slecht ze van binnen zijn, ik zie dat ze altijd het verkeerde willen.*

Ik heb eens gelezen dat sommige mensen een sterk ontwikkeld zesde zintuig hebben, hun geslepenheid! Dat is het kenmerk van het hart waarover het hier in Jeremia vooral gaat. En dit gaat niet over de andere mensen, het vraagt moed, maar het is wijs om Gods woord op jezelf te betrekken

## Godsdiensten zijn gekenmerkt door de manier waarop zij omgaan met het kwaad.

Hindoes en Boeddhisten gebruiken de term **Karma** om aan te duiden dat de moeilijkheden in een mensenleven het gevolg zijn van iemands vroegere daden. Veel karma, of een ellendig leven (kwaad), is het gevolg van onze onvolmaakte daden. De gevolgen van onze daden verdwijnen niet, ze worden meegegeven naar een volgend leven, dit is een gereïncarneerd leven (opnieuw vlees geworden). Boeddhisten leggen zich toe op **onthechting**, om zo weinig mogelijk karma toe te voegen, het einddoel is totale uitblissing (Nirwana). “Opgaan in het Al”, of “niets persoonlijks” is het hoogste doel, als je niet weet van een volmaakte en liefdevolle God die naar jou verlangt, en daardoor en daarvoor het lijden niet vermijdt.

Het Boeddhisme kent geen god, en in het Hindoeïsme komen allerlei opvattingen over God voor, veel goden die naast elkaar bestaan, of veel goden die allemaal een aspect zijn van de ene God, of God en ziel die één zijn, en tegenwoordig zijn er steeds meer atheïstische Hindoes, zij zeggen “die oude verhalen bevatten onze tradities, maar ze beschrijven geen echte feiten”

“Islam” betekent “**onderwerping**”. Het kwaad wordt bestreden door overgave aan Gods wil, d.w.z. onderwerping aan de wetten die uit de Koran en andere heilige boeken worden gehaald. Volgens Moslims openbaart God niet zichzelf, niets van God is door de mens te kennen, behalve zijn wil die door Mohammed geopenbaard is. Iedereen draagt altijd de gevolgen van zijn eigen daden, en blijft die dragen tot het eindoordeel. Het eindoordeel is afhankelijk van de eindbalans tussen zonden en goede werken. Dat is de Islam, zij kennen de begippen vergeving en verlossing niet. Zij zeggen ook niet dat God liefde is, en hechten geen belang aan de toestand van hun hart, hun lot is te regelen met hun daden! In het fanatieke kan dit leiden tot regelrechte immoraliteit die als goed ervaren wordt.

### Voor christenen is het kernwoord “**genade**”.

Het bijbels geloof is het enige dat er van uit gaat dat de mens geschapen is naar het beeld van God. Maar de bijbel zegt ook dat de mensen er voor kiezen om zelf uit te maken wat goed is en kwaad en om niet te luisteren naar hun Schepper (we zijn allemaal als Adam Rom.5:12). Dit betekent dat wij mensen weigeren om een beelddrager van God te zijn (wij willen onszelf tot uiting brengen en niet God). Bij dergelijke mensen, die zichzelf tot god zijn (Gen.3;22), primeert het eigenbelang. Ze zijn vervreemd van hun oorsprong en van het doel van hun bestaan, van hun Schepper en van dienstbaarheid aan Hem, en daardoor ook vervreemd van zichzelf, hun medemensen en het milieu waarin ze leven. In plaats van als vertegenwoordiger (beelddrager) van God te functioneren zijn ze vervallen tot in wezen eenzame mensen,

vaak getekend door tekorten, zwakheden, mislukkingen, beschadigingen, leegheid, geïrriteerdheid, bitterheid, enz.. maar ze proberen toch hun ongelukkig gevoel te onderdrukken door zich anders voor te doen dan ze werkelijk zijn, en door troost te zoeken in afleiding, genot en genotsmiddelen of verdovende middelen (van zoetheid tot alcohol en drugs),

## **Genade betekent dat God de gevallen mens tegemoet komt, om Zich met hem te verzoenen, en hem te herstellen als zijn beeldrager!**

De waarheid is dat de mens die zijn vertrouwen niet op de genadevolle God stelt, het leven dat zijn Schepper voor hem bedoeld heeft misloopt, en tenslotte zijn zinloos leven helemaal ziet verdwijnen in een zinloze dood. Dit staat in Gen.2:17 u zult zeker sterven. Dat gaat over de mens die besloten heeft om God geen zeggenschap, te geven (hem niet te gehoorzamen) maar zelf te bepalen wat goed is en kwaad.

De mens die de leugen gelooft -Gen.3:4 U zult zeker niet sterven- is een kind van de aartsleugenaar, de duivel (Joh.8:44), die de god is van deze wereld (Ef.2:2). Maar wie tot geloof in Jezus komt -die zichzelf de waarheid noemt (Joh.14:6)- kan door **genade** een kind van God worden. Dat is het herstel dat de genadevolle God aanbiedt. Redding uit de dood!

Lees **Ef.2:1-5** NBV

Dit werd geschreven aan mensen die besloten hadden om zichzelf aan Jezus, hun redder, toe te vertrouwen.

*U was dood door de misstappen en zonden waarmee u de weg ging van de god van deze wereld, de heerser over de machten in de lucht, de geest die nu werkzaam is in hen die God ongehoorzaam zijn. Net als zij lieten ook wij allen ons eens beheersen door onze wereldse begeerten, wij volgden alle zelfzuchtige verlangens en gedachten die in ons opkwamen en stonden van nature bloot aan Gods toorn, net als ieder ander. Maar omdat God zo barmhartig is, omdat de liefde die hij voor ons heeft opgevat zo groot is, heeft hij ons, die dood waren door onze zonden, samen met Christus levend gemaakt. Ook u bent nu **door zijn genade gered**.*

**Johannes 5:24** NBV (Jezus aan het woord)

*Waarachtig, ik verzeker u: wie luistert naar wat ik zeg en hem gelooft die mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven; over hem wordt geen oordeel uitgesproken, hij is van de dood overgegaan naar het leven.*

“Redding uit de dood” is een geschenk dat men vooreerst door zijn geloof in ontvangst neemt en vervolgens aanwendt om in dienst van God te gaan leven. Ieder mens vindt het van nature moeilijk om zich te LATEN redden of om zichzelf daarvoor aan iemand toe te vertrouwen. Dat is de betekenis van het begrip "**geloof**". In deze context

betekent geloven dat je God als je meerdere erkent en dat je Hem en zijn geschenk vertrouwt. Een geschenk aannemen creëert een band, je bent akkoord om met de schenker te delen en dus bereid tot gemeenschap. Gods geschenk van redding aannemen is je door Hem laten beminnen om zijn liefde met wederliefde te beantwoorden. Daardoor ontstaat tussen God en onszelf vrede en harmonie. Wegens onze minderwaardige natuur zijn we echter niet ingesteld op vrede met of gehoorzaamheid aan de Allerhoogste. Wij kunnen de wederliefde dus niet uit onszelf tot stand brengen. Maar God biedt ons met zijn liefde de innerlijke kracht aan die ons in staat zal stellen om als een nieuw mens wel in vrede met Hem te kunnen leven. Hij maakte zijn liefde concreet doordat hij eenmaal zijn Zoon gegeven heeft (Joh.3:16), zijn dood is de losprijs voor verzoening en hij is weer tot leven gewekt als eerste van vele wedergeborenen. Om zijn liefde in iedereen persoonlijk als vernieuwing te realiseren geeft hij zijn Geest aan wie geloven in de Zoon. Het eindresultaat is complete vereniging met en gelijkvormigheid aan Jezus, de Zoon van God. Door God en zijn Zoon te blijven vertrouwen zal dit doel gestadig benaderd worden, maar het zal slechts helemaal bereikt zijn als God al het kwaad en al het verderfelijke definitief zal verwijderd hebben. Christenen geloven in Hem die in staat is om nu en voor altijd te redden.

#### 1 Petrus 1:3-5 NBG51

*Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, die ons naar zijn grote barmhartigheid door de opstanding van Jezus Christus uit de doden heeft doen wedergeboren worden tot een levende hoop, tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, welke gereed ligt om geopenbaard te worden in de laatste tijd.*

---